

Divokej Bill, Tomáš Klus, Bára Poláková, Wohnout, Rybičky 48

Slavný festival Mezi ploty láká na historicky nejnabitější line-up

Nabitý line-up slavného festivalu Mezi ploty, který se odehraje už 25. a 26. května, potvrzuje jeho obrovskou Žánrovou šíří. Divokej Bill, Tomáš Klus, Barbora Poláková, Wohnout, Rybičky 48, Katarzia, Xindl X, Vypsaná fiXa, Klara & The Pop, Kašpárek v rohlíku, Vosto5, Divadlo MeetFactory, Studio Ypsilon – to je jen malá ukázka ze 160 kapel a divadel, které to rozjedou v rozkvetlém parku Psychiatrické nemocnice Bohnice.

Jak to, že se půlka české kulturní scény o posledním květnovém víkendu ocitne v psychiatrické nemocnici? Ne, není to zákeřná nákaza. Je to atraktivita kulturní přehlídky, které jde nejen o umění, ale taky o to, oslavit normální lidské hodnoty, které nás nerozdělují na znepřátelené kmeny, ale dělají z nás snad trochu civilizovanou společnost.

Tak třeba u kapely **Divokej Bill**, která je jedním z headlinerů hlavní scény festivalu **Mezi ploty**, je to jasné – touhle hodnotou je pro její členy přátelství. Jak sami říkají „*...právě to kamarádství je za tím, že jsme pořád spolu. Známe se přes dvacet let, víme o sobě vzájemně téměř vše, a když má někdo špatnou náladu, tak víme, jestli ho nějakým fórkem z toho vytáhneme, anebo je lepší ho chvíli nechat být a neštvourat do toho problému.*“

Ale i spousta dalších účinkujících dovede víc než jen klouzat po povrchu. To se nepochybně ukázalo, když je organizátoři rafinovanými dotazy přiměli vyjádřit se k „duši“ české společnosti, festivalu Mezi ploty a podobným seriózním věcem. Škála odpovědí byla široká, názory různé, ale vždycky tam byla alespoň půlka hlavy a paty.

Například příslušníci kapely **Wohnout**, kteří budou s Billem sdílet hlavní scénu, přezdívanou „Central Park“, to vzali trochu politicky: „*Dost to kolísá. Otázka je, kdo reprezentuje českou duši. Pokud to jsou ti politici, co jsou teď u moci, tak jsme nemocní. Pokud to jsou lidi, co pracujou, mají nápady, inovují a snaží se svět udělat lepším, tak na tom nejsme tak špatně.*“

Tomáš Klus, který svým nedělním vystoupením celý festival uzavře, se pustil do větších hloubek: „*Dva póly byly vždy a vždy budou, páč tady na světě to takhle prostě je, aby to drželo pohromadě. Světlo potřebuje tmu, aby mělo tvar. Problém tkví v tom, že spolu nemluvíme, čímž dáváme prostor těm, co chtějí mluvit za nás. Takoví lidé z podstaty nejsou společnosti prospěšní, neboť považují svou pravdu za pravdivější než jinou. Já věřím, že pravdou je každý z nás. Náš jedinečný pohled na svět. Jen se naučit sdílet. Dát si za pravdu a ne hned do držky.*“

To **Kuba Ryba** ze skupiny **Rybičky 48** se k duši ani nepropracoval, protože jenom nevychází z údivu, jak je na Plotech skvělá atmosféra, i když se tam návštěvníkům neprodává alkohol: „*Jsou tam lidi*

usměvavější, je to vo něčem jiným. Hlavně si myslím, že ty rodiny s dětma by se tam měly jít podívat, protože můžou vidět fakt zajímavý věci a nemusej se bát vůbec ničeho.“

Klára Vytisková, která to se svou novou kapelou **Klara & The Pop** rozpálí na Alternativní hudební scéně, se nechala unést na svůj věk překvapivou nostalgií: *„Když jsem byla jako teenager na Mezi ploty, říkala jsem si, tady bych jednou chtěla hrát. … protože my jsme tam chodívali tenkrát – muj spolužák, velkej kamarád z gymplu Vojta Dyk – tak tam jsme chodívali spolu na toho Dana Bárta a všechny ty naše oblíbence, takže si pamatuju, jak tam ležíme na dece.“*

A **Vilma Cibulková**, která v bohnickém Divadle za plotem ztvární ve hře Gedeonův uzel roli, za kterou byla nominována na Nejlepší ženský herecký výkon roku 2017, se chopila příležitosti vychválit tento strhující divadelní kus: *„Je to hra zdánlivě temná a zas a znovu mě fascinuje. Jsem prostě matkou chlapce, kterého jeho učitelka vyloučila ze školy. Proč a co to přineslo za následky, se dozvíte, nechci prozrazovat... Mám tu hru čím dál tím raději a jsem ráda, že je divadlo SpoluHra s touto hrou na festival přizváno, je to pro nás čest.“*

Nejmoudřejší ovšem je, jak už to historicky bývá, hlava pod šaškovskou čepicí. *„Chápu duši společnosti jako to, co dechává, aby žila. To jsme přece my všichni! Moc bych chtěl, aby každé z nás měl tak silnej dech jako Kašpárkova dechová sekce. To by se nám pak klidně žilo. Vadí mi, že je hodně lidí, kteří dennodenně duše ostatních upouštějí, propíchnávají a různě je trápí. Chci být tak trochu bejbypankovéj servisák a přispět k tomu, aby dětské duše byly dobře nahuštěny a odolávaly dušokazisvětům. Pak tu společnou duši poskládáme lépe,“* pravil Kašpárek alias **Pavel Kružík**, který tuto roli ztvárňuje v kultovní formaci **Kašpárek v rohlíku**.

Frontman kapely **Sto zvířat Honza Kalina**, který na Plotech nejen dvakrát vystoupí, ale navíc se podílí na jejich nezaměnitelné video kampani „Patříš do Bohnic“, z toho ovšem udělal úplnou agitku. Posuďte sami: *„Mám to štěstí, že se pohybuju mezi lidmi české společnosti, kteří duši mají, a prosím všechny, kteří se chtějí bavit s celou svojí rodinou, ať dorazí 25. a 26. května do Bohnic, i kdyby jim cestou praskla duše.“*

Ani on však není daleko od pravdy. Letošní festival Mezi ploty má totiž skutečně potenciál zaujmout lidi všech věků a zájmů.

Hlavní scéna kromě Billa, Wohnoutů, Tomáše Kluse, Rybiček 48 a Zvířat nabídne třeba kapelu N.O.H.A, Barboru Polákovou, PSH, Vypsanou fiXu nebo skupinu Mňága a Žďorp, která je na Plotech už hezkých pár let jako doma.

Alternativní zóna, to je Katarzia, Zrní, Saténové ruky, Vanua 2, Květy, Mucha a tak podobně. Do Street zóny pro mladé dorazí kupříkladu Pokáč, Cocoman, Lake Malawi, Marta Jandová, Eddie Stoilow nebo Krucipůsk.

Zapomenout se ovšem nesmí ani na divadlo, které je vždycky nedílnou součástí plošáckého reje. V kamenném Divadle za plotem letos vedle SpoluHry uvidíte Divadlo Na Fidlovačce, Divadlo MeetFactory, Vosto5, Divadlo v Řeznické či Milostný trojúhelník v podání Anny Polívkové, Martina Zbrožka a Marka Zelinky. Před divadlem navíc vyroste také venkovní Scéna smíchu s takovými mistry improvizace a stand-up comedy, jako jsou Ester Kočičková, Adéla Elbel, Čermák & Staněk Comedy a řada dalších.

A děti s rodiči se pochopitelně dočkají své Rodinné zóny s pohádkami, loutkami a tvůrčími dílnami. Je kromě Kašpárka v rohlíku libo Mínu, bublinový workshop, indiánské tábořiště, nebo dokonce výuku DJingu? To všechno a mnohem více tady malí návštěvníci najdou.

Co dodat? Možná udělit slovo panu **Pokáčovi**, který na festivalu určitě potěší nejen své hipsterské následovníky:

„Skvělej fes ták, skvělá atmoška na parádním místě. Těším se moc!“

Úplný program originální bohnické přehlídky je k vidění na www.meziploty.cz.

Celé rozhovory s některými účinkujícími festivalu Mezi ploty

DIVOKEJ BILL

Máme takovou kampaň „Patříš do Bohnic“, která podprahově říká, že kdo dnes vyznává normální hodnoty, jako je třeba přátelství, jako by se už ani nehodil do dnešní společnosti, a tedy „patří do Bohnic“. Co vy na to, patříte tam taky?

V tomhle případě nejspíš ano, jelikož jako kapela jsme parta přátel, kteří se scházejí i mimo hraní, a myslím, že bez přátelství by naše kapela nebyla tam, kde dnes je.

Co vás, jako kluky z Úval, kteří nakonec začali vyprodávat sportovní haly, drží tolik let pohromadě? Je to právě kamarádství?

Přesně tak, právě to kamarádství je za tím, že jsme pořád spolu, známe se přes dvacet let, víme o sobě vzájemně myslím téměř vše, a když má někdo špatnou náladu, tak víme, jestli ho nějakým fórkem z toho vytáhneme, anebo je lepší ho chvíli nechat být a nešťourat do toho problému. Stejně si to později řekneme.

Jak na vás působí genius loci místa, kde se festival Mezi ploty koná?

Prostor Bohnic je krásný, je to taková odpočinková zóna kousek od centra. Jen doufáme, že to v budoucnu nějaký developer celé neskoupí pro výstavbu residenčního bydlení a nezakáže tam lidem vstup. To by bylo docela smutné ne?

Když se zamyslíte nad „duší“ dnešní české společnosti, co vás těší a co vám vadí?

Spíš nás zaráží to fungování na sociálních sítích, samozřejmě, že jsou potřeba, ale je důležité je využívat a nebýt využíván. Svět je venku, a ne na síti. Myslím, že se občas zastavit a zvednout hlavu od počítače nebo telefonu většině lidí jen prospěje.

POKÁČ

Na festivalu Mezi ploty jste vystoupil už v loňském roce. Co vás přimělo vrátit se do Bohnic i letos?

Skvělejší festáček, skvělá atmosféra na parádním místě. Těším se moc!

Posluchači i kritici si hodně cení vašich textů. Jak je píšete? Musíte dlouho přemýšlet, nebo jste spontánní gejzír nápadů?

Jak kdy, někdy to jde, někdy ne, jako v životě. Ale typicky se s tím moc nepáru, buď to hned vysypu, nebo pokud to nejde, tak to nechám na jindy.

Když se zamyslíte nad „duší“ dnešní české společnosti, co vás těší a co vám vadí?

Těší mě, když si lidi uvědomují, jak se tu máme fajn. A úplně mi neseďí, že si přesto pořád spousta lidí stěžuje na všechno okolo.

WOHNOUT

Na festivalu Mezi ploty rozhodně nejste poprvé. Překvapuje vás, že se tahle akce během let nejen neztratila ze scény, ale dokonce se rozrostla tak, že se jí letos účastní 160 hudebních a divadelních souborů i desítky odborníků na duševní zdraví?

Samozřejmě je fajn, že festival Mezi ploty nestagnuje, ale dál roste. My zde hrávali v našich začátcích a už tenkrát to byla velká akce. Teď se sem vracíme po letech a těšíme se.

Jaká nálada panuje v kapele Wohnout? Duševní pohoda?

V kapele to je v pořádku. Za doprovodu četných kanadských žertíků jedeme dvacátou třetí sezónu.

Máte nové album. Co z něj uslyšíme na Plotech?

Na Plotech zahrajeme z nové placky Miss marigotka pět věcí. Je to třetina našeho festivalového playlistu.

Když se zamyslíte nad „duší“ dnešní české společnosti, co vás těší a co vám vadí?

Dost to kolísá. Otázka je, kdo reprezentuje českou duši. Pokud to jsou ti politici, co jsou teď u moci, tak jsme nemocní. Pokud to jsou lidi, co pracujou, mají nápady, inovujou a snaží se svět udělat lepším, tak na tom nejsme tak špatně.

KAŠPÁREK V ROHLÍKU A VOSTO5 – Pavel Kružík

Slyšeli jsme, že Kašpárka bylo letos zapotřebí dost přemlouvat, aby se na Ploty dostavil. V čem vězel zakopaný pes?

Stala se taková nepěkná věc. Někdo rozšířil, že jsem vyhořelej a že chci seskočit z nejvyššího stupínku dětské zábavy a možná si i vymknout kotník. Přátelé, kamarádi, není to pravda, to byla lživá kampaň, které jsem i já sám, Kašpárek, uvěřil. Myslel jsem, že jsem fakt vyhořelej a že nemůžu do Bohnic přijet. Později jsem přišel na to, že pocit vyhoření vyvolalo to pálivé jídlo k obědu. Takže Kašpárek přijede a už se moc těší!

Setkali jste se ve Vosto5 někdy s duševní nemocí? Přispělo to k vašemu rozhodnutí podporovat Mezi ploty?

Neustálé převtělování se do jiných osob a postav někdy duševní nemocí zavání. Takže Mezi ploty stoprocentně patříme a cítíme se tam jako doma.

Loutkové zpracování příběhu slavného lyžaře, to na první pohled vypadá jako lehce šílený nápad. Proč jste pro festival vybrali právě hru Slzy ošlehaných mužů?

Co se tehdy stalo na Zlatém návrší, je šílené samo o sobě. Vždyť tam umrzli lidé! Hanč s Vrbatou byli velcí přátelé a síla tohoto přátelství se snad přenesla i na vás všechny, aby naše i vaše duše byly otevřené nejen Mezi ploty, ale i mimo ně.

Když se Kašpárek zamyslí nad „duší“ dnešní české společnosti, co ho těší a co mu vadí?

Chápu duši společnosti jako to, co dechává, aby žila. To jsme přece my všichni! Moc bych chtěl, aby každý z nás měl tak silný dech jako Kašpárkova dechová sekce. To by se nám pak klidně žilo. Vadí mi, že je hodně lidí, kteří dennodenně duše ostatních upouštějí, propíchnávají a různě je trápí. Chci být tak trochu bejbypankovej servisák a přispět k tomu, aby dětské duše byly dobře nahuštěny a odolávaly dušokazisvětům. Pak tu společnou duši poskládáme lépe.

STO ZVÍŘAT – Jan Kalina

Honzo, když se řekne Mezi ploty, co to pro tebe znamená?

Festival, na kterém už patříme k inventáři, festival na kterém vyrostly naše děti, zestárlí naše rodiče, a festival, na kterém se my vždycky královsky pobavili. Setkání spřátelených muzikantů, divadelníků a známých vůbec. A taky pozorování velkých hodin na věži bohnického kostela při koncertu na scéně Central parku, neb toužíme vždy alespoň o 3 hodiny přetáhnout náš program...

Proč jsi se spolu s Tomášem Belkem rozhodl stát jedním z tahounů naší mediální kampaně „Patříš do Bohnic?“

Robert Kozler nás oslovil, když se před třemi roky po roční pauze chystal zase festival nakopnout, no a my staří hudební, ale zároveň reklamní matadoři jsme si řekli, proč ne... Díky našim osobním kontaktům si můžeme dovolit oslovit interprety zvukových jmen, pro které jsou naše zvuková jména zárukou, že to bude na hraně, ale vkusné... A tak vznikla koncepce sanitky, která odváží všechny, co do Bohnic rádi patří. Letos jsme přidali „diagnózy“ všech hlavních protagonistů, ať už těch na pódiu, nebo v zákulisí a máme pocit, že se to povedlo. Ne nadarmo jsme spolu s Tomášem napsali tolik (snad!?) povedených songů. Mediální kampaň Plotů je prostě jen trochu delší písnička. Máme to parádně rozdělené: Tomáš to vymyslí, Robert to schválí a já to realizuju. Zkoušeli jsme to i obráceně a hele, stálo to za...

S jakým programem budou Zvířata na Plotech tentokrát vystupovat?

Nás hrozně těší, že Mezi ploty už poněkoličkáte můžeme předvést toho Doktora Jekylla i pana Hyde'a, co v nás dřímá, tzn. zahrajeme nejen naše ostré skočné písně pro velká zvířata, ale i ty poněkud křehčí (i když ne o moc) z dětského alba „Tlustej chlapeček se včelou v kalhotách“, které jsme vydali pro několik desítek našich, ale i ostatních malých zvířat... Takže vlastně v neděli 26. 5. dvakrát sto nebo dvě stě zvířat!

Když se zamyslíš nad „duší“ dnešní české společnosti, co tě těší a co ti vadí?

Mám to štěstí, že se pohybuju mezi lidmi české společnosti, kteří duši mají, a prosím všechny, kteří chtějí přijít se bavit s celou svojí rodinou, ať dorazí 25. a 26. května do Bohnic, i kdyby jim cestou praskla duše, díky.

ČERMÁK & STANĚK COMEDY – Miloš Čermák

Na festivalu Mezi ploty vystupujete už podruhé. Proč jste se rozhodli pomoci právě tomuhle projektu?

Nepomáháme projektu, ale pomáháme sobě. Festival Mezi ploty je prostě fajn a měli jsme ho rádi jako diváci a máme ho teď rádi i jako pyšní účinkující. Loni jsme na festivalu vystoupili poprvé a publikum bylo skvělé. Trochu jsme se báli toho, že Mezi ploty jsou trochu specifické tím, že se tu vůbec nepije alkohol. My rádi říkáme, že náš humor líp „funguje“ právě s alkoholem, a bylo fajn zjistit, že to není vždy pravda.

Někdy se říká, že klaunova duše je vlastně smutná. Platí to i pro stand-up komiky?

Byl to myslím Louis CK, kdo řekl, že z takových těch kluků na střední škole, kteří baví celou třídu a stále vypráví vtipy, nikdy dobří stand-up komici nejsou. Asi to je pravda. Málokdo také věří, že stand-up komici jsou většinou spíš introverti než extroverti. Neřekli bychom, že jsou smutní. Ale stand-up na pódiu je zápas: trochu bojujete s publikem, ale především sami se sebou.

Když se zamyslíte nad „duší“ dnešní české společnosti, co vás těší a co vám vadí?

Duše české společnosti je na tom podobně jako duše většiny civilizovaných společností. Má se dobře, nic moc jí nechybí, a tak má občas roupy a trochu vyvádí, ale celkově je v pohodě.

NA STOJÁKA – Adéla Elbel

Na festivalu Mezi ploty jste již vystupovala jako komička i jako hudebnice v Čokovoko. Je něco z toho těžší?

Obojí je skvělé v době, ve které se to děje. Dřív by pro mě bylo těžší být komičkou, teď „hudebnicí“. Všechno je, jak má být.

Jsme moc rádi, že na Plotech účinkujete. Dělá i vám podpora tohoto projektu „dobře na duši“?

Jasně, navíc s sebou беру své děti, takže se těším, že u vás spolu strávíme krásný den.

Když se zamyslíte nad „duší“ dnešní české společnosti, co vás těší a co vám vadí?

Duše české společnosti? Já moc nevím, co to je... modlím se, aby to nebylo pivo a kobliha.